

Hüzünlü Ve Yalnız

– Oğuzhan ATEŞ · 22 Temmuz 2012

Hep hüznü yaşadımÜzıldüm, ağladım, yalnız kaldım.Ama yine de bir umut vardı içimde,Bir gün gelecek mutlu olacağım diye.Bir gün kapım çalındı nihayet!Büyük bir umutla mutluluk kapımı çaldı sandım,Büyük bir umutla kapımı açtım.Hüzün ve hayal kırıklıkları artık bitsin,Sımsıkı sarılayım ki mutluluk gitmesin,Çünkü artık üzölmek istemiyorum dedim.Sımsıkı sarıldım mutluluğa.Yüreğim yandıkça, kanadıkçaDaha çok sarıldım mutluluğumaÇünkü zor bulmuştum mutluluğu.Hiç kaybetmek istemedimZaman geçtikçe fark etmeye başladım kiSımsıkı sarıldığım mutluluk;Meğer koca bir hüznümüş.Mutluluk diye hüzne sarılmışım,Hüznü mutluluk sanmışım.İşte şimdi yine hüzünlü, yine yalnızım.